

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 8

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΕΦΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἰτησία καὶ προπληρωτὰ δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμῆς 12, δια τῆς Ἐπαρχίας δραχμῆς 15 καὶ δια τοῦ Ἐξωτερικοῦ δραχμῆς 20.

Ἄγγελοι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα καὶ ἰδιαιτέρῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1865

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ

Οι θεσμοὶ γηράσκουσιν· ἀκάνθαι ἐβλάστησαν μεταξύ τῶν στεμμάτων, τὰ σκήπτρα ἐσκωρίασαν, οἱ χρυσοτέυκτοι θρόνοι ἐγέναν σαθροί. Διὰ τοῦτο τὰ πατροπαράδοτα σύμβολα τῆς βασιλείας ἀπετέθησαν πρὸ πολλοῦ εἰς τὰς ἀποθήκας ἢ εἰς τὰ θησαυροφυλάκια καὶ οὐχὶ σπανίως ἐξάγονται ἐκεῖθεν πρὸς πώλησιν ὡς ἐπιπλα ἄχρηστα καὶ πεπαλαιωμένα, ὁ θέλων δὲ νὰ ἴδῃ σήμερον βασιλεῖς μὲ στέμμα καὶ μὲ σκήπτρον πρέπει νὰ καταφύγῃ μόνον . . . εἰς τὰ παιγνιόχαρτα.

Πόσον ἐπώδυνος κατέστη ἡ βασιλεία εἰς τοὺς σημερινούς καιροὺς δύναται νὰ εἴπῃ ἐκ πείρας πρὸς τὸν Ὑψίστον τὸν μετακαλέσαντα αὐτὸν εἰς τὸν κόλπον τοῦ ἡ Αὐτοῦ Καθολικῆ Μεγαλειότης ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Ἀλφόνσος, ἀποθανὼν κατ' αὐτὰς ἐν Μαδρίτῃ μιαν ἡμέραν πρὶν συμπληρώσῃ τὸ εἰκοστὸν ὄγδουον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Καὶ θὰ φριξῆ ἂν παραστῆ κατὰ τὴν διήγησιν ἡ ψυχὴ τοῦ ἰσχυροῦ ἀναχωρητοῦ τοῦ

ἀγίου Ἰούστου, τοῦ μεγαλόφρονος ἐκείνου Καρόλου τοῦ Ε΄, καὶ θὰ ἐξοργισθῇ ἡ ψυχὴ τοῦ ζοφεροῦ υἱοῦ τοῦ Φιλίππου τοῦ Β΄, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι καὶ αὐτὴ ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὁμοῦ μὲ τὰς φλόγας τῶν auto-da-fé καὶ διατιτᾶται ἐν σκηναῖς δικαίων.

Ποτὲ δὲν ἐκαθέσθη ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἰσπανίας καὶ ἐν γένει ἴσως ἡγεμὼν ἀτυχέστερος τοῦ Ἀλφόνσου. Παιδίον ἐτι ἐγεύθη τοῦ ἄρτου τῆς ἐξορίας παρακολουθήσας εἰς Γαλλίαν τὴν κατὰ τὸ 1868 ἐκθρονισθεῖσαν μητέρα του βασιλίσσαν Ἰσαβέλλαν, καὶ ἦτο μερικάκιον ἀκόμη ὅτε τὸ 1870 ἡ μήτηρ του παρητήθη τῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου δικαιωμάτων της ὑπὲρ αὐτοῦ. Εἰς τὸν περίβλεπτον ἰσπανικὸν θρόνον ἀνῆλθε τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1874, ὅτε ὁ βουλος μόλις ἐφύετο ἐπὶ τῆς μορφῆς του. Ἄλλ' ἡ ἀπόφασις τῆς φοβερᾶς Νεμέσεως ἐβάρυνεν ἐπὶ τὸν Βουρβωνίδην καὶ ἐπὶ τὸν γενναῖον καὶ ὑπερήφα-

νον, αλλά δυσήνιον και φιλοτάραχον ισπανικόν λαόν. Ὁ θρόνος αὐτοῦ ἐστερεώθη διὰ τῆς λόγῃς και διὰ τὴν βασιλευσὴν ὁ νεαρός υἱὸς τῆς Ἰσθβέλλας ἐδέσθη νὰ καταβάλλῃ δι' αἰματηροῦ πολέμου τὴν ἰσχυρὰν ἀντίστασιν τῶν ὀπαδῶν τοῦ ἀντιποιομένου τὸν θρόνον Δὸν Κάρλου. Ἐπειτα ἐπῆλθον ἀλληλοδιάδοχοι αἱ συμφοραὶ κατὰ τὴν βραχεῖαν αὐτοῦ βασιλείαν. Ἐπῆλθον αἱ φοβεραὶ πλήμυραι, οἱ τρομακτικοὶ σεισμοὶ οἱ καταστρέψαντες πόλεις και χωρία και ἐξογτώσαντες μυριάδας θυμάτων, και τέλος ἡ βροτολογιγὸς χολέρα, τῆς ὁποίας τὰς φοβεράς ἐκατόμβας ἐμάκθανε μετὰ φρίκης ἡ Εὐρώπη καθ' ἐκάστην ἐκ τῶν τηλεγραφημάτων. Οἱ ἐλεήμονες ἠναγκάζοντο νὰ ἐπινοῶσιν ἐκάστοτε νέας μεθόδους πρὸς συλλογὴν συνδρομῶν και περιθάλψιν τῶν παμπληθῶν θυμάτων τῶσων θεομηνιῶν. Καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκοον πάντα ταῦτα τὰ δυστυχήματα τοῦ λαοῦ του, μετ' οὐ ἀξεπαίνως συνέπασχεν, προσωπικῶς αὐτὸς ὑπέστη κινδύνους και πικρίας ἐξ ὧν θὰ προεφύλαττεν αὐτὸν ἡ ἀσημότης. Ἐν διαστήματι ὀλίγων μηνῶν μόνον, δύο θρασεῖαι ἀπόπειραι δολοφονίας ἐγένοντο κατ' αὐτοῦ ἐν Μαδρίτῃ, ἡ πρώτη ὑπὸ τοῦ Μουγκάζη και ἡ δευτέρα ὑπὸ τοῦ Ὀτέρου, ἐξ ὧν διέφυγεν ὡς ἐκ θαύματος. Ἀμφότεροι οἱ δολοφόνοι οὗτοι συλληφθέντες ἐθανατώθησαν διὰ τοῦ γαρόττου ἤτοι τοῦ στραγγαλισμοῦ, τοῦ ἐν χρήσει ἐν Ἰσπανίᾳ εἶδους τῆς καταδίκης· ἀλλ' ὁ κίνδυνος ἐδίδασκε τὸν νέον βασιλεῖα ὅτι δὲν ἐκλήθητ' στερεῶς και ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ θρόνου του. Τὸ 1878 ἀπώλεσε τὴν σύζυγόν του Μαρίαν δε λὰς Μερσέδες θυγατέρα τοῦ δουκὸς Μομπασιέ, ἣν ὑπερηγάπα και μετ' ἧς συνέζησε μόλις μῆνας πέντε! Πρὸ δύο ἐτῶν διερχόμενος ἐκ Παρισίων μετὰ τὸ εἰς Γερμανίαν ταξιδεῖόν του, ἐνθα ἔτυχε πολλῶν περιποιήσεων τιμηθεὶς και διὰ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐπιτιμίου συναγματάρχου τῶν Οὐλάνων, ἐσυρίχθη ὡς ὁ ἐσχάτος τῶν βαρυτόνων ὑπὸ τοῦ ἀδίκως ἐξοργισθέντος και μνησικακοῦντος Παρισίου ὄχλου. Μετὰ τὴν ὕβριν ταύτην ὑπέστη και ἑτέραν βραδύτερον ἀκριβῶς παρ' ἐκείνων ὧν χάριν ὑπέστη τὴν πρώτην. Τὰς ἡμέρας καθ' ἃς ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἰσπανίας τὸσον οἰκτρῶς ἐδεκατίετο ὑπὸ τῆς φονικῆς ἐπιδημίας εὔρε καιρὸν ἡ Γερμανία νὰ ἐκτείνῃ ἀρπαγα χεῖρα ἐπὶ τῶν ἰσπανικῶν κτήσεων αἰτίνες φεῦ! δὲν εἶνε πλέον τὸσον ἀπέραντοι ὅσον ἄλλοτε, ὅτε ἀγερῶχος ἐλέγετο ὅτι ὁ ἥλιος δὲν ἔδιδε ποτὲ εἰς αὐτάς. Καὶ ἐχρειάσθη ἡ μεσολάβησις και ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀλανθάστου Ἀγιωτάτου Πατρός διὰ νὰ θεωρηθῶσι κτήμα τῆς Ἰσπανίας αἱ νῆσοι τὰς ὁποίας ἀνεκάλυψαν οἱ θαλασσοπόροι τῆς και ἃς κατεῖχεν ἐπὶ αἰῶνας!

Και μετὰ τοιοῦτον βίον βραχύν ἀλλὰ πλήρη συμφορῶν και πικριῶν ἀποθνήσκει ὁ ἀτυχῆς βασιλεὺς νεώτατος ὑπὸ διφθερίτιδος ἢ μᾶλλον ὑπὸ τῆς φθίσεως ἐξ ἧς πρὸ καιροῦ κατετρώχετο και καταλείπει τὸ βαρὺ φορτίον τῆς βασιλείας εἰς τὴν πρωτότοκον θυγατέρα του Μαρίαν δε λὰς Μερσέδες, νῆπιον τετραετές, ἐκτὸς ἂν ἡ νεαρά αὐτοῦ χήρα, ἡ αὐστριακὴ ἀρχιδούκισσα Μαρία Χριστίνα, ἥτις ἀπέμεινε ἐγγυος, τέξῃ ἄρρεν. Εἰς στιγμὴν καθ' ἣν ἀπητοῦντο ἴσως γίγαντες χεῖρες και νοῦς ὑπέρτατος διὰ νὰ συγκρατήσῃ τὴν καταρρέουσαν ἰσλὴν τοῦ χιλιετοῦς θρόνου προσάλλονται χεῖρες ἀδύνατοι ἀθῶου νηπιου, ἐνῶ ὁ πολυτάραχος Ζορίλλας—Θοριλλιας κατὰ τοὺς ἰσπανομαθεῖς— ἐτοιμάζεται νὰ ὑποκινήσῃ τοὺς δημοκρατικούς και ὅσον οὕτω ἀναφαίνεται πάλιν εἰς τὸν ὀρίζοντα ἡ ἀφανὴς ἀπὸ τινος βλοσυρᾶ φυσιογνωμίας τοῦ Δὸν Κάρλου, τοῦ ἀδελφάτου μνηστήρος τοῦ ἰσπανικοῦ θρόνου. Ταλαίπωρος Ἰσπανία! χώρα ἰπποτικὴ και γενναία ἀλλ' ἔσαι καταδικασμένη ὑπὸ τῆς τύχης εἰς τὴν κακοδιοίκησιν, τὴν ἀναρχίαν και τοὺς ἐμφυλίους σπαραγμούς.

Ὅτε ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος ὁ Καθολικός, λέγει παλαιὰ τις παράδοσις, ὁ Θεὸς ἐκλάσεν αὐτὸν και τῶ εἶπε:

— Δούλε ἀγαθὴ και πιστὴ, ἠγωνίσθης ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς θρησκείας δι' ὅλου σου τοῦ βίου· ζήτησον ὅ,τι θέλεις ὑπὲρ τῆς χώρας σου και γενήσεται τὸ θέλημά σου.

— Ὑψιστε, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς, ζήτῶ διὰ τὴν Ἰσπανίαν εὐφορίαν γῆς.

— Τῇ χορηγείται, ἀπήντησεν ὁ Θεός.

— Καρπούς ἐκλεκτούς, φθόνα προτομάλλια.

— Χορηγοῦνται.

— Λαμπρούς οἴνους.

— Χορηγοῦνται.

— Κλίμα εὐκραές.

— Χορηγείται.

— Ὠραίας γυναῖκας.

— Καὶ αὐταὶ χορηγοῦνται.

— Καλὴν κυβέρνησιν.

— Ἄ, στάσου! ἀνεφώνησεν ὁ Ὑψιστος· ἂν χορηγήσω και αὐτό, τότε ἡ Ἰσπανία θὰ γείνη καλλιτέρα τοῦ Παραδείσου μου.

Και ἠρνήθη τὸ τελευταῖον αἶτημα.

Ἡρώδης ὁ Ἄττιυδ

ΟΙ 36

Εἰς ἡμᾶς τοὺς τοῦ Ἄστεος ὑποθέτω ὅτι κανεὶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εὐρεθῇ, ὅστις ἐξετάζων τὴν μέχρι τοῦδε πορείαν μας νὰ μὴ μᾶς ἀναγνωρίσῃ, ἂν ὄχι τι ἄλλο, τὸ δικαίον ὅμως τοῦτο, ὅτι, κατὰ σπανίαν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τύπῳ ἐξαίρεσιν, ἡ πολιτικὴ δὲν ἀποτελεῖ τὴν μόνην ἡμῶν ἐνασχόλησιν. Διότι ἡ φύλαρος αὐτὴ κυρία—(τί πλεονασμός! μήπως τὸ ἐπιθετον δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸ οὐσιαστικόν;)— κατέστη ἐπ' ἐσχάτων ἰδίως τῶσφ ἐλευθερίαν ἠθῶν, ὥστε ἡμεῖς, οἵτινες ἔχομεν και δεσποινίδα συνεργάτιδα, τοῦλάχιστον ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὴν αἰδῶ τῆς τελευταίας ταύτης ὑποχρεούμεθα νὰ μὴ τῇ ἀνοίγωμεν συχνὰ τὴν θύραν μας. Ἄλλ' οἱ μορφαμοὶ και τὰ ἀτακτα κινήματα, εἰς ἃ πολλῶς ἐκτρέπεται ἡ γυμνὸν κνησὸς αὐτῆ ἀκροβάτις, ἡ ἀλευρωμένη αὐτῆ παληάσσα εἶνε τὸσφ ἐνίοτε παράδοξα και κωμικὰ, ὥστε ἡ ἑτέρα ἡμῶν ἰδιότης, ὡς φωτογράφων τῆς εὐθύμου ἀπόψεως τῆς κοινωνίας μας, μᾶς ἐπιβάλλει νὰ ρίπτωμεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν βλέμμα τι και πρὸς τοὺς ἀναιδεῖς κορδακισμούς τῆς.

Οὕτω δὲν δυνάμεθα ἢ ν' ἀποδώσωμεν και ἡμεῖς μετὰ πάντας τοὺς ἄλλους τὸν ἀνήκοντα φόρον τοῦ θυμασμοῦ εἰς τὸ περιεργότατον θέαμα, ὅπερ ἡ ἀπλὴ μετ' αὐτῆς σχέσις ἠνάγκασε νὰ παραστήσωσι τριακόντα και ἐξ κατὰ πάντα καλοῦς και τιμίους πολίτας και μὴ στερουμένους βεβαίως τοῦ παρὰ Θεοῦ εἰς πάντα ἀνθρωπὸν χορηγηθέντος λογικοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ ἔθνους.

Ἡ βουλευτικὴ Κοινότης ἠσύχασεν ἐν ἀπολύτῳ γαλήνῃ. Ἡ ἀντιπολιτευσις συνεψήφισε τῇ συμπολιτεῦσει και ἡ συμπολιτεῦσις συνεψήφισε τῇ ἀντιπολιτεῦσει. Τὸ ἀνεξήγητον, ὡς τὸ τῆς ἀσπύρου συλλήψεως, διὰ τοὺς ἀπλοῦς θνητοὺς ἡμᾶς μυστήριον τῆς εἰς σάρκα μίαν συγχωνεύσεως τῶν δύο μεριδῶν ἐξηκολούθει τελούμενον. Ὁ κ. Λομβάρδος ἔδρακεν ὑπομένων τὸ φέμωτρον ὅπερ ἐπέβαλεν αὐτῷ μετὰ τὴν τελευταίαν ἀγόρευσίν του ὁ ἀρχηγός του. Ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος ἀνελογίζετο, ἐξησφαλισμένος ἐπὶ τῆς ὑπουργικῆς του ἔδρας, ὅτι τὸ τριακονταετὲς παρελθόν του δὲν ἦτο πάντοτε τὸσον ἀκύμαντον. Ὁ κ. Τρικούπης ἐλάμβανε μαθήματα

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Περιεργότατον τηλεγράφημα μετεβιβάσθη προχθές εἰς τὰς ἐφημερίδας μας, τὸ ἐξῆς· ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ρωμυλιωτικῶν στρατευμάτων μαθόντες τὴν εἰς Φιλιππούπολιν ἀποστολὴν τῶν ἐπιτρόπων τῆς Πύλης διεμαρτυρήθησαν ἐν ὄματι κατὰ τῆς παραβιάσεως ταύτης τοῦ νέου καθεστώτος.

Ἡ ἐξηγήσις τῆς ἀκατανόητου ταύτης φράσεως θὰ ἦτο ἐντελῶς ἀδύνατος εἰς πάντα ἐν οἰκθρήποτε ἄλλῃ γλώσσῃ, ἂν δὲν ὑπῆρχεν ἐν τῇ καθομιλουμένῃ ἡμῶν ἡ ἀντίστοιχὸς τῆς: «Φωνάζουν... οἱ Βούλγαροι, νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης».

††

Χαρακτηριστικώτατον σύμπτωμα τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως, ἐν ἣ διατελοῦμεν, εἶνε ἡ ἐκστρατεία τριακόντα ὄλων βουλευτῶν, ἣν δι' ἀναφορῶν και παντὸς εἶδους ἐπιθέσεων διοργανίζουσι κατὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. Πρὸς ἀποφυγὴν συγχύσεων, ἀσυμβιβάστων και πρὸς τὰ ἀγὰ πολιτικὰ σχέδια τοῦ κ. Δουζινα και πρὸς τὸν χαρακτήρα αὐτοῦ, εἰμεθα ἐντεταλμένοι νὰ δηλώσωμεν ὅτι οἱ νέοι οὗτοι τριακόντα τύραννοι οὐδὲν ἔχουσι κοινὸν πρὸς τὴν τριακονταμελῆ ἐπιτροπὴν.

††

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγή κτηνῶν ἐξ οἰουδήποτε μέρους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ δὲ ἐφαρμογὴ τοῦ διατάγματος ἤρχισεν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκτελουμένη αὐστηρῶς.

Βουλευτὴς τις, προθυθέμενος νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐκωλύθη ὡς πληροφορούμεθα ὑπὸ τῶν λιμενικῶν ὑπαλλήλων Πειραιῶς.

††

Μεταξὺ τῶν φαντασμαγορικῶν συνεδριάσεων, ὡς τὰς ὀνομάζουσι, ἃς παριστάνουσιν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ οἱ ἐσχάτως ἀφιχθέντες ἀντιπνευματισταὶ κ.κ. Θόρν και Δάρβιν καταλέγεται ὡς μανθάνομεν ἐν προσεχεῖ ἑσπέρῃ και μυστικῇ τις συνεδρίασις... τῆς βουλῆς μας.

††

Ἀξιοσημείωτος λίαν εἶνε ἡ θρασυτής, μετ' ἧς ἀπερρίφθη τὸ κατὰ γενικὴν ὁμολογίαν ὠφελιμώτατον ἐν τοιαύταις ἰδίᾳ περιστάσεσι νομοσχέδιον περὶ ὄριου ἡλικίας τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν, ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτροπῆς τῆς βουλῆς. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἔχουσι πληρέστατα δικαίον, διότι ἡ περὶ τὰ προσωπικὰ τῶν συμφέροντα σπουδὴ και ἡ ἀδιαφορία τῶν περὶ τὸ γενικὸν καλὸν τοῦ τόπου οὐδέποτε ἐγνώρισαν ὄριον.

††

Εἰς τὸσον δυσπιστεῖ πρὸς τὴν ἀλήθειαν τῶν στρατιωτικῶν παρασκευῶν τῆς χώρας ἡμῶν, ὥστε ἀκούων περὶ τῆς διὰ τορπιλλῶν ὄχυρώσεως τοῦ Ρίου, ἐπιμένει ὅτι πρόκειται περὶ τοῦ Ρίου... Ἰαννέρου!

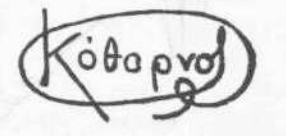
Κράκ

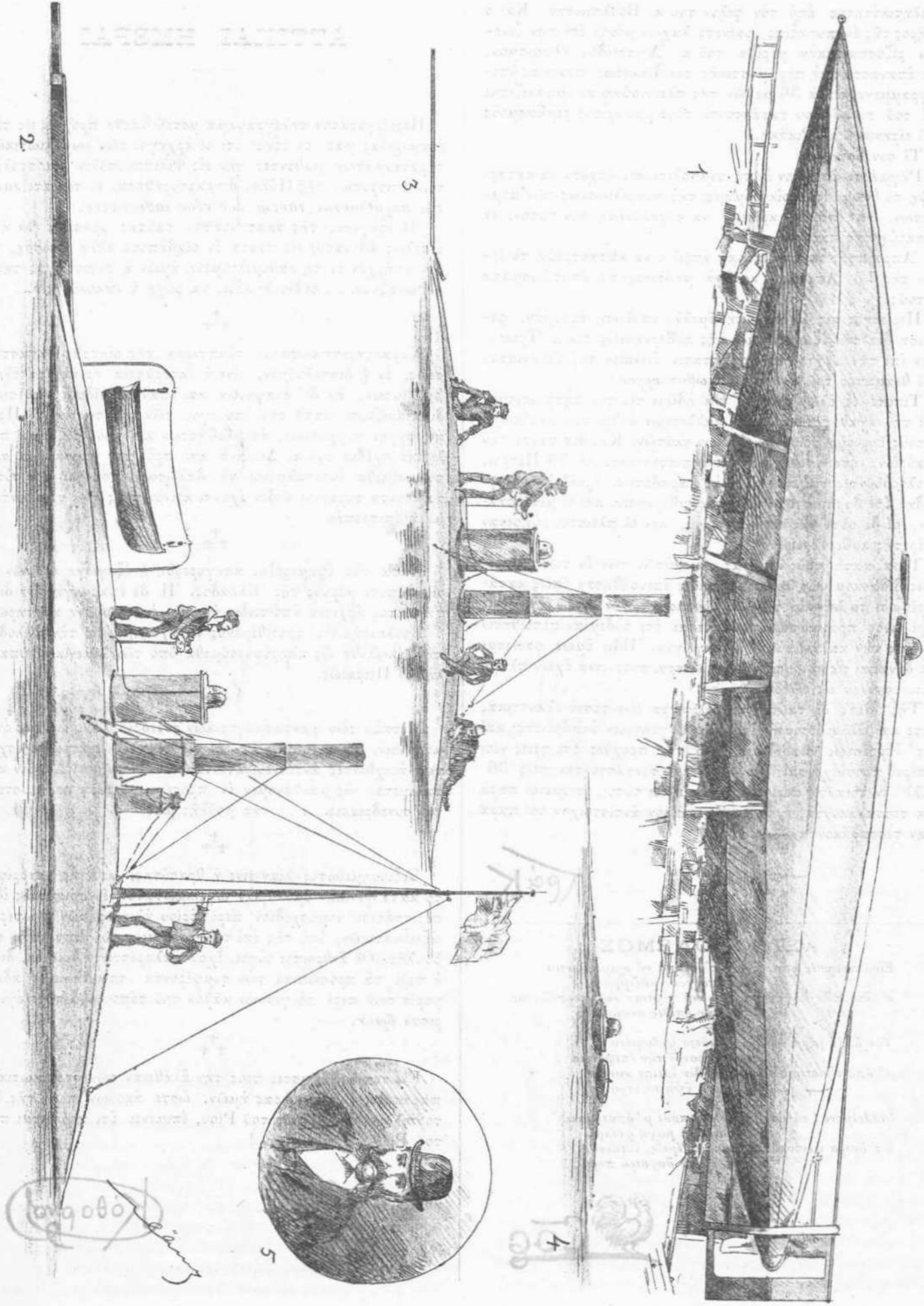
ΑΣΤΡΟΠΟΔΕΜΟΣ

Εἶδα προχθὲς στὸν οὐρανὸν τ' ἀστέρια νὰ κρεμνίζονται
μῖσα στὸ χάος ματεμμένα,
κ' εἶπα πῶς θάχουν πόλεμον καὶ πέφτον καὶ σκορπίζονται,
ὡσάν τῆς στίβος ἀναμμένα.

Τὴν ἄλλη μῆρα ἔρριψα τὰ μάτια φοβισμένα
εἰς τ' οὐρανὸν τὴν ἐπιγάνεια
μ' ἀπὸ τ' ἀστέρια τ' οὐρανὸν δὲν ἔλειπε κανένα
μῖσα στὰ ἔψη τὰ οὐράνια.

Ἄλλοίμονο! τὰ μάτια μου καὶ πάλι μ' ἀπατήσανε
κ' εἶδα μὴ μάχη φοβερά,
ἢ τ' ἄστρα ψευτοπόλεμον, καθὼς ἐμεῖς, ἐστήσανε
κ' ἔρριξαν ἀσφαῖρα πνύρα;

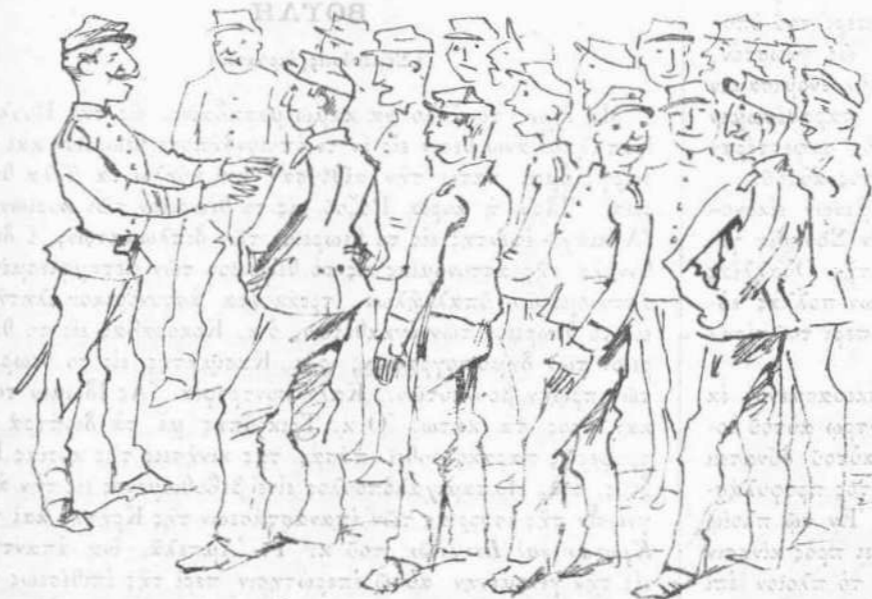

Ο πρωτοτυπικός

- Εγώ φρονώ ότι θα πορμίσουμε
 - Εγώ πιστεύω πως δεν θα πορμίσουμε
 - Εγώ νομίζω και τα δύο

Είπα τρεις ή όσα. Η τις
 τρεις ουσιαστικότερον τ'αυ
 μαρτίστη τη γη.

- Προσοχή ως το φαγητό διότι οι
 στρατιώται έχουν μαρτίστη
 - Και εγώ τρώω άποψη ίδια μαρτάλη
 - Αλλά είν' χόγια της μαρτάλης

Δωροία

- Καμ' εγώ φρονώ ότι θα πορμίσουμε
 - Μη των προσηπτενών δέν μαρτίστην πινούστια

Casus belli

Τιμίως και ευσυνειδήτως λέγω και δηλώ ότι μεταχειρίζομαι την άνωτέρω φράσιν διά τελευταίαν φοράν. Πρώτον διότι δέν είνε πλέον τού συρμού, και εγώ ως γυνή σέβομαι τας ύπαγορεύσεις τού συρμού. Δεύτερον διότι αποστρέφομαι τὰ λατινικά και τήν γραμματικήν τού Σεμιτέλου — και ελπίζω διά τής όμολογίας ταύτης να έφελκύσω έπ' έμού περισσότεράν ευμένειαν εκ μέρους τού κ. Σουρή και τρίτον διότι κατά τήν τροπήν, ην λαμβάνουν τὰ πράγματα εις τήν πατριδα μας, ή φράσις αυτή προκαλεί λυπηράς άναμνήσεις και ακέψεις πάν άλλο ή παρηγόρους.

'Αλλ' επί τὸ προκείμενον. Ποία, νομίζετε, υπήρξεν ή άφορμή τού πολέμου τού διεξαγομένου παρά τόν Αίμον και άπειλούντος να μεταδώσῃ τήν πυρκαϊάν εις όλην τήν Ευρώπην; Η φιλοδοξία τού Μιλάνου; τὰ κατακτητικά σχέδια τών Βουλγάρων; ή κρυφία παρέρρησις δολίου και πολυμηχάνου διπλωμάτου; 'Οχι· ούδέν εξ όλων τούτων. 'Ο εξακολουθών πόλεμος έχει άφορμήν πολύ περισσότερον ποιητικήν και ρομαντικήν, και όπως ο Τρωϊκός, όπως ο άποφασισας περί τής τύχης τής Ρώμης κατά τήν δευτέραν τριανδριάν, όπως ο υπό τής Ισπανίας κινήσεις κατά τής Αγγλίας επί Ελισάβετ, όπως ο κηρυχθείς υπό τού Μεγάλου Ναπολέοντος κατά τής Ρωσίας, αίτιαν κυρίαν και άπόκρυφον έχει τήν . . . γυναίκα!

Κατά τινα φήμην, ην σπουδάζον άνέγραψεν έγκριτον γαλλικόν περιοδικόν εξ ου τήν άρύσσει, ο ήγεμών Αλέξανδρος, γαμβρός έπίδοχος πρό πολλού θέλων να στερεώσῃ τήν νεοπαγή δυναστείαν του επί τού θρόνου τής Βουλγαρίας άπεφάσισε να νυμφευθῆ. Αι προς γάμον όρέξεις τού ήγεμόνος χρονολογούνται ήδη από τής εποχής τού θρυληθέντος συνοικεσίου αυτού μετά τής ήμετέρας βασιλόπαιδος Αλέξάνδρας, ου ή ψευδής εύτυχώς φήμη εξήγειρε τήν μεγάλην εκείνην άντιπάθειαν τού έθνους, ην τόσον ώραία διηρμήνευσεν εις τὸ έπιτυχέστατον ποιήμα του ο αξιότιμος συνεργάτης μου κ. Κόκκος. 'Αλλ' αι αξιώσεις αυτού έγινοντο υπερβολικαι ιδίως μετά τόν γάμον τού άδελφού του πρίγκιπος Λουδοβίκου, όστις άπλούν άσημον μέλος μιās τών δευτερευουσών αλλών τής Γερμανίας, τών προωρισμένων να εκτρέφωσι νυμφίους και νύμφας δι' όλα τὰ κράτη τής υδρογειου, άνευ τίτλου και περιουσίας έγινετο ο σύζυγος τής περιζήτητου Βεατρίκης, υστεροτόκου θυγατρός τής βασιλίσσης τής Αγγλίας και αυτοκρατορας τών Ινδιών, και καταλύει εις τὰ υπερήφανα άνάκτορα τού Ουίνδσορ. Διό άπετάθη και αυτός ζητών τήν χείρα πριγκιπίσσης άνηκούσης εις οικογένειαν βασιλεύουσαν επί τού θρόνου μιās τών μεγάλων δυνάμεων — πιθανώς τής Αυστρίας ή τής Ρωσίας. Η αξίωσις τού τέως ύπολογαγού και νυν ακόμη ήγεμονίσκου ύποτελοϋς τῷ Σουλτάνῳ έφάνη πολύ θρασεία και άπερρίφθη άγερώχως. — Έάν τούλάχιστον ήτο βασιλεύς, άπήντησαν, ύπομονή! — 'Ο Αλέξανδρος άργίσθη σφόδρα και άπεφάσισε να ριψοκινδυνεύσῃ τήν θέσιν του χάριν τού διαδήματος. "Ενεκα τούτου προέβη εις τὸ πραξικόπημα τής Φιλιππουπόλεως και υπεκίνησε τόν σερβοβουλγαρικόν πόλεμον.

Δόξα σοι ο Θεός! ιδού ότι αναζή ή ρομαντική Ιεγνεντε και πραγματοποιείται ή άπίθανος πλοκή τών παραμυθίων! 'Ο τροπαιοϋχος Βάττεμπεργ άγωνιζόμενος να κατακτήσῃ εν στέμμα διά να τὸ προσφέρῃ όμῳ με τήν καρδίαν του εις τήν ώραϊαν και σκληράν άγνωστον ήτις άπέριψε τήν χείρά του, περιβάλλεται με αίγλην μυθιστορικού ήρωος, ήπότου παλαδίνου. Τώρα αι νύμφαι θα σπεύσωσι στηφιδόν συναμιλ-

λάμεναι τίς κάλλιον να επισύρῃ τήν προσοχήν και να κερδίσῃ τήν καρδίαν νυμφίου τόσον πολυτίμου. 'Αλλ' όσον ώραϊον και αν είνε τὸ παραμύθιον τούτο, όσον και αν διαθρύπτῃ τήν φιλαυτίαν τού φύλου μου, διατάζω να τὸ πιστεύσω. Σήμερον τὰ στέμματα κατήντησαν τόσον δυσεύρετα ώστε πᾶς ο φέρων τοιούτο, έστω και πριγκιπικόν, προσπαθει να τὸ κρατῆ όσον τὸ δυνατόν ασφαλέστερον επί τής κεφαλῆς του και δέν τὸ διακυβεύει εις άπονενοσημένας ρομαντικὰς έπιχειρήσεις. Τὸ παράδειγμα τού άδελφού του Ισα Ισα έπρεπε να τόν διδάξῃ ότι εύκολώτερον εύρίσκονται αι νύμφαι αι περιβλεπτοι και αι πολύφερνοι, παρά τὰ στέμματα. Είνε αληθές ότι ο αστρας ήγεμών τής Βουλγαρίας έγινετο διά μιās γαμβρός περιζήτητος, διότι ή τύχη τών όπλων έφάνη μέχρι τούδε ευνοϊκή εις αυτόν. 'Αλλ' αν επήρχετο τὸ όχι άπίθανον άντίστροφον; Αν οι Τούρκοι δέν τόν άφιναν να εκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του; αν ή σερβική στρατιά εισήρχετο νικηφόρος εις Σόφιαν και άπεπέμπετο κακήν κακώς τού θρόνου του ο ήγεμών ο θεωρούμενος ως ο αίτιος τών συμφορῶν; Έρωτῶ εν συνειδήσει να μοι εἴπωσιν αι άναγνώστριαί — εξ ών ουδεμία ελπίζω ότι είνε πριγκιπίσσα — αν τις εξ αυτών θα προύτιμα τότε τόν εκπτώτον και περιφρονημένον ήγεμόνα από τόν εκλεκτόν τής καρδίας της, έστω και άνθυπολογαγόν ή έμποροϋπάλληλον. Τὸ επ' έμοι δέν διατάζω να εἴπω εν ειλικρινείᾳ ότι αν εύρισκόμην ήναγκασμένη να εκλέξω, θα έκρινα προτιμότερον ν' άποδεχθῶ τὸ κόρτε, όπερ τόσον άπερίττως μοι προσέφερον ο κ. Φασουλῆς.

η Μυρσσία

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

'Οργεῖ. Στέλλετε και ήμεις έλέγομεν' άλλ' ει δυνατόν . . . νοστιμώτερο — Γ. Το . . . Πάτρας. Φειδόμεθα και ήμεις τών εἰκοσι λεπτῶν προς άπόντησιν και σῆς άπαντῶμεν έδῶ. Δεκτόν κατά μοναδικήν εξαίρεσιν, υπό τόν έρον τής ενλήφρως της τελευταίας υποσχέσεώς σας. — Διακουσῆ. Τὸ είδος τής εφημερίδας μας δέν επιτρέπει τοιαύτας δημοσιεύσεις και μάλιστα προσωπικὰς. — Από τὰ άλλα εύχαρίστως αν είνε καλά. — Φωτί. Χρησιμοποιούμεν εν εξ αυτών

Οι νεωσι έγγραφόμενοι συνδρομηται προπληρώνουσι. Πᾶσα αίτησις προς έγγραφήν πρέπει να συνοδεύηται υπό τού τιμήματος τής συνδρομῆς, άλλως δέν λαμβάνεται υπ' όψει.

Φύλλα παρελθόντα τού ΑΣΤΕΟΣ πωλούνται εν τῷ γραφείῳ άντι λεπτῶν 20 έκαστον.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΦΕ ΡΕΣΤΟΡΑΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΦΙΚΟΝΤΟ ΦΡΕΣΚΟΤΑΤΑ

ΣΤΡΕΙΔΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

✦ Έκ τού Τυπογραφείου τών Αδελφών Περρῆ ✦